

— Ти твърдишъ, — обърналъ се той къмъ богаташа, — че си загубилъ единадесетъ хиляди лева, а този човѣкъ настоява, че е намѣрилъ само десетъ хиляди. Това значи, че тѣзи пари не сж твоитѣ. Затова ти ще почакашъ, докато се яви другъ, който е намѣрилъ твоитѣ единадесетъ хиляди лева.

А ти — обърналъ се той къмъ сиромаша, — ще задържишъ тѣзи пари, докато се яви онзи, който ги е загубилъ.

Тази е моята присжда.

Детски творби.

Есень.

Есеньта попари
вредъ гори, поля —
и цвѣтята млади
и нашитѣ сърца.

Нѣма вече листенца
на клонитѣ вредъ,
птичкитѣ не пѣятъ
по нашия плетъ.

И овчаръ не иска
вече да запѣй —
по полята пусти
стадо да заблѣй...

Зимата дойде.

Есеньта отиде,
зимата дойде,
снѣгътъ на парцали
силно завалѣ.

И гората вредомъ,
и полята тукъ —
всичко побѣлѣло
като бѣлъ памукъ.

И децата всички
по бѣлия снѣгъ
съ малкитѣ шейнички
ще се плзгатъ пакъ...

Пролетсинъ Чачановски.

Пролетсинъ Чачановски е деветъ г. дете, което не е ходило на училище и отъ четири години лежи болно на легло. Написало е около 40 стихотворения. Редовенъ абонатъ на „Детски животъ“.

Трания.

Като си спомня за Тракия, сякашъ камъкъ пада на сърдцето ми. Нѣма я вече онази хубава земя, кждето съмъ се родилъ и кждето проговорихъ първитѣ думи: „мамо“ и „тате“.

Единъ лѣтенъ день ходихме въ близкото момино село Чадърлий, което днесъ се владѣе отъ лукави гърци, които ни взеха всичкия имотъ, и които ни изгониха като кучета.

Нѣма я вече милата и благодатна Тракия! Къмъ нея е устремънъ нашия погледъ! Къмъ нея ще бжде отправенъ и последниятъ ни дѣхъ!

Димитъръ Ст. Будуровъ,

II кл. Французки мжжки колежъ — Пловдивъ